

اثرات درمانی:

فاموتیدین از داروهای کاهنده اسید معده و از گروه آنتاگونیست‌های گیرنده هیستامین نوع ۲ یا مهارکننده‌های گیرنده H2 است. این دارو با مهار گیرنده‌های H2 در سلول‌های جداری معده، موجب کاهش ترشح اسید معده می‌شود. فاموتیدین هم حجم ترشحات معده و هم غلظت اسید معده را در حالت پایه و در حالت تحریک‌شده، مانند تحریک ناشی از غذا، کافئین یا سایر محرک‌ها کاهش می‌دهد.

کاهش ترشح اسید معده به کنترل علائم ناشی از افزایش اسید، کاهش سوزش سر دل، و فراهم شدن شرایط مناسب برای ترمیم زخم‌های گوارشی کمک می‌کند.

موارد مصرف دارو:

فاموتیدین ۴۰ میلی‌گرم ممکن است طبق نظر پزشک در موارد زیر تجویز شود:

درمان زخم خوش‌خیم معده، درمان زخم دوازدهه، کمک به پیشگیری از عود زخم دوازدهه، درمان بیماری رفلاکس معده به مری (GERD)، درمان علائم ناشی از بازگشت اسید معده به مری، مانند سوزش سر دل، درمان التهاب مری ناشی از رفلاکس اسید یا از رفلاژیت، درمان شرایط همراه با ترشح بیش از حد اسید معده، مانند سندرم زولینگر-الیسون.

راهنمایی‌های عمومی برای بیمار:

- این دارو را دقیقاً طبق دستور پزشک مصرف کنید.
- مقدار مصرف و مدت درمان را خودسرانه تغییر ندهید.
- قرص را به‌طور کامل با یک لیوان آب بلعید.
- از جویدن، خرد کردن یا شکستن قرص خودداری کنید، مگر اینکه پزشک یا داروساز دستور دیگری داده باشد.
- فاموتیدین را می‌توان با غذا یا بدون غذا مصرف کرد.
- حتی در صورت احساس بهبودی پس از چند روز، دوره درمان را طبق دستور پزشک کامل کنید تا احتمال بازگشت علائم یا عود زخم کاهش یابد.
- در صورت فراموش کردن یک نوبت مصرف دارو، به محض یادآوری آن را مصرف کنید؛ مگر اینکه زمان نوبت بعدی نزدیک باشد. در این صورت از مصرف نوبت فراموش‌شده صرف‌نظر کرده و برنامه معمول مصرف را ادامه دهید.
- از غذاها و نوشیدنی‌هایی که علائم را تشدید می‌کنند پرهیز کنید؛ از جمله: غذاهای چرب یا سرخ‌شده، غذاهای تند، غذاهای یا نوشیدنی‌های اسیدی، شکلات، کافئین، الکل.
- غذا را آهسته مصرف کنید و از وعده‌های غذایی حجیم پرهیز نمایید.
- از مصرف سیگار و سایر دخانیات خودداری نمایید.

موارد منع مصرف:

- در موارد زیر از مصرف فاموتیدین خودداری کرده و موضوع را به پزشک اطلاع دهید:
- سابقه حساسیت به فاموتیدین یا هر یک از اجزای تشکیل‌دهنده قرص.
- سابقه حساسیت به سایر داروهای کاهنده اسید از همین گروه، مانند: سایمتیدین، رانیتیدین، نیزاتیدین.
- در صورت بروز علائم واکنش حساسیتی، مصرف دارو را قطع کرده و فوراً به پزشک مراجعه نمایید. این علائم می‌تواند شامل موارد زیر باشد:
- بثورات پوستی، خارش یا کهیر، تورم صورت، لب‌ها، زبان، گلو، دست‌ها یا پاها، تنگی نفس، خس‌خس سینه یا مشکل در تنفس.

تداخلات دارویی:

- پیش از مصرف فاموتیدین، پزشک یا داروساز را از تمام داروهای مصرفی خود مطلع کنید.
- داروهای وابسته به pH معده
- به دلیل افزایش pH معده توسط فاموتیدین، جذب برخی داروها ممکن است کاهش یابد؛ از جمله: کتوکونازول، ایتراکونازول، آمپسیلین، داساتینیب، دلاویردین، سفدیپورن.
- در صورت نیاز به مصرف همزمان، فاصله زمانی مناسب باید طبق نظر پزشک یا داروساز رعایت شود. در بسیاری از موارد، مصرف این داروها حداقل ۲ ساعت قبل از فاموتیدین توصیه می‌شود.
- آنتی‌اسیدها

مصرف همزمان فاموتیدین با آنتی‌اسیدهای حاوی آلومینیوم یا منیزیم ممکن است جذب فاموتیدین را کاهش دهد. بهتر است بین مصرف فاموتیدین و آنتی‌اسیدها ۱ تا ۲ ساعت فاصله رعایت شود.

- سوکرافیت
- سوکرالفیت ممکن است بر جذب برخی داروها اثر بگذارد. از مصرف سوکرالفیت در فاصله نزدیک به مصرف فاموتیدین خودداری کنید و فاصله زمانی مناسب، معمولاً حداقل ۲ ساعت، را رعایت نمایید.
- داروهای ضدویروس و درمان HIV
- فاموتیدین ممکن است بر سطح پلاسمايي يا جذب برخی داروهای ضدویروس، از جمله اتازاناویر، فوزامپروناویر اثر بگذارد. مصرف همزمان این داروها باید فقط طبق دستور پزشک انجام شود.
- داروهای درمان هپاتیت C
- مصرف فاموتیدین ممکن است با برخی داروهای درمان هپاتیت C، از جمله ترکیبات حاوی سوفوسبوویر/ لپاتاسویر، تداخل داشته باشد. در صورت مصرف داروهای درمان هپاتیت C، پزشک یا داروساز را مطلع نمایید.
- سایر داروها
- تیزانیدین، مکمل‌های آهن یا فرآورده‌های معدنی، مولتی‌ویتامین مینرال، متیل‌فینیدات.

هشدارها و احتیاط ها:

- بدخیمی معده
- بهبود علائم پس از مصرف فاموتیدین به‌تنهایی به معنی رد وجود بدخیمی معده نیست. در صورت وجود علائم هشداردهنده یا نیاز به درمان طولانی‌مدت، پزشک ممکن است پیش از شروع یا ادامه درمان، بررسی‌های لازم را برای رد بیماری‌های جدی‌تر انجام دهد.
- نارسای کلیوی
- فاموتیدین عمدتاً از طریق کلیه دفع می‌شود. در بیماران با اختلال عملکرد کلیه، به‌ویژه در کلیرانس کراتینین کمتر از ۵۰ میلی لیتر در دقیقه، احتمال تجمع دارو و بروز عوارض عصبی مانند گیجی، خواب‌آلودگی، توهم یا تشنج افزایش می‌یابد. در این شرایط پزشک ممکن است دوز دارو را کاهش دهد یا فاصله بین نوبت‌های مصرف را افزایش دهد. از تغییر خودسرانه دوز دارو خودداری نمایید.
- سالمندان
- در سالمندان، به دلیل احتمال کاهش عملکرد کلیه، مصرف فاموتیدین باید با احتیاط انجام شود و ممکن است نیاز به تنظیم دوز توسط پزشک وجود داشته باشد.
- در صورت ابتلا به بیماری‌های کبدی و قلبی پیش از مصرف فاموتیدین با پزشک یا داروساز مشورت نمایید.

عوارض جانبی:

- فاموتیدین معمولاً به‌خوبی تحمل می‌شود؛ اما مانند همه داروها ممکن است در برخی افراد باعث بروز عوارض جانبی شود.
- عوارض شایع
- سردرد، سرگیجه، یبوست، اسهال.
- عوارض کمتر شایع
- خشکی دهان، تهوع، استفراغ، کاهش اشتها، خستگی یا ضعف غیرمعمول، بثورات پوستی.
- عوارض نادر

گیجی، بی‌قراری یا توهم و تشنج، به‌ویژه در بیماران مبتلا به نارسای کلیوی، افزایش آنزیم‌های کبدی، زردی پوست یا سفیدی چشم‌ها، کاهش گلبول‌های سفید یا پلاکت‌ها، آریتمی یا اختلال در ضربان قلب، طولانی شدن فاصله QT در بیماران مستعد.

بارداری و شیردهی:

مصرف فاموتیدین در دوران بارداری و شیردهی باید تحت نظر و تجویز پزشک زمانی انجام شود که منافع مصرف دارو بر خطرات احتمالی آن غلبه داشته باشد.

شرایط نگهداری:

- دارو را دور از دید و دسترس کودکان نگهداری کنید.
- دارو را در جای خشک، دور از نور و رطوبت نگهداری نمایید.
- در دمای کمتر از ۳۰ درجه سانتی‌گراد نگهداری شود.
- دارو را پس از تاریخ انقضای درج‌شده روی بسته‌بندی مصرف نکنید.

ساخت شرکت داروسازی فارماشیمی (سهامی خاص)
تهران - ایران

